

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 750/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Аранђеловића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Чачку К. бр. 4/20 од 05.01.2021. године и Кв. бр. 4/2021 од 19.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Аранђеловића, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку поднет против правноснажних решења Вишег суда у Чачку К. бр. 4/20 од 05.01.2021. године и Кв. бр. 4/2021 од 19.04.2021. године, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку К. бр. 4/20 од 05.01.2021. године досуђени су окривљеном АА трошкови кривичног поступка у предмету Вишег суда у Чачку К. бр. 4/20 у износу од 646.571,00 динара који ће се из буџетских средстава суда, која су одређена за исплату трошкова кривичног поступка, исплатити браниоцу окривљеног, адвокату Драгану Аранђеловићу уплатом на текући рачун, у року од 60 дана од правноснажности решења под претњом извршења.

Решењем Вишег суда у Чачку Кв. бр. 4/2021 од 19.04.2021. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Аранђеловића изјављена против решења Вишег суда у Чачку К. бр. 4/20 од 05.01.2021. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Драган Аранђеловић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези става 485. став 4. Законика о кривичном

поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијана решења преиначи, тако да поред досуђеног износа у првостепеном решењу окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досуди износ од још 225.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода изнетих у захтеву нашао следеће:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу којим се указује на учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Наиме, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, која се између осталог огледа у непризнавању трошкова на име разгледања списа предмета од 28.12.2020. године.

Увидом у списе предмета утврђује се да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-692/20 од 27.11.2020. године, којом је одбијена као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку и потврђена пресуда Вишег суда у Чачку К-4/20 од 08.09.2020. године, правноснажно окончан кривични поступак.

Чланом 261. став 1. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Дакле, радња која је предузета након правноснажног окончања поступка не може се сматрати радњом у кривичном поступку, ради признавања трошкова поступка па је самим тим у том делу захтев за заштиту законитости оцењен као неоснован.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац је указао на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП учињену на тај начин што је побијаним решењима утврђено да му не припадају трошкови за поднете поднеске, јер су исти необразложени, што је по наводима браниоца погрешно и не могу се третирати као да не постоје у списима предмета. Иако указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оспоравањем чињеничног закључка суда у погледу оцене карактера поднесака који су од стране браниоца поднети, бранилац суштински оспорава чињенично утврђење суда на наведене околности и указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4, такасативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту

законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како напред цитираним чланом који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**